

EEN GEBROKEN EN VERSLAGEN HART, HET BESTE NIEUWJAARSGESCHENK

door

George Whitefield

“Maar indien gij u niet bekeert, zult gij allen desgelijks vergaan.” (Lukas 13:3)

Geliefden, wij moeten meer bedenken, hoe verdorven onze zonden en ongerechtigheden zijn in de ogen van een heilig God. Laat het tot u doordringen dat wij ons daardoor Gods heilig misnoegen op de hals halen. Dan zouden wij zeker vervuld zijn met meer afschrik voor de zonde. Dan zouden we met ootmoed en oprecht berouw weerkeren tot de Heere onze God.

Maar helaas, een mens denkt zo weinig aan zijn eeuwige belangen! Het welzijn van onze onsterfelijke ziel gaat ons zo weinig ter harte. Wij kunnen in de zonde blijven voortleven, zonder er een ogenblik aan te denken dat we in de dag van het gericht eenmaal rekenschap van al onze daden moeten afleggen. U mag dat voor een ogenblik beseffen, ja, zelfs uw vroegere boezemzonden min of meer vaarwel zeggen, maar het oprechte berouw blijft vaak achterwege. U bezwijkt niet zelden bij nieuwe verleiding tot zonde, totdat u uw goede voornemens weer helemaal laat varen. U verbreekt uw vorige beloften om de zonden te haten en te vlieden, geheel en al. “Dwaalt niet, God laat Zich niet bespotten.” Wanneer de Heere Zijn genade in ons hart heeft uitgestort, en wij geroepen worden tot oprecht berouw, moeten wij tot God wederkeren met een volkomen hart. Met een heilig voornemen om naar Zijn geboden te leven. De Heere eist van ons oprecht berouw, en o, laten wij toch meer bedenken wat tot onze vrede dient. De tijd snelt daarheen, wij gaan de eeuwigheid tegemoet; in het graf is geen bezinning meer. Het is nog de welaangename tijd, de dag der zaligheid. Er is nog genade mogelijk, ook voor de grootste zondaar; er is nog genade te verkrijgen door de verdiensten en het bloed van onze Heere Jezus Christus. De rijkdom van Zijn ontferming is voor een berouwvol zondaar een onuitputtelijke bron van troost. Al waren onze zonden als scharlaken, zij zullen worden als witte wol, indien wij maar door Christus Jezus weerkeren tot de Heere onze God.

Was Paulus niet het grootste toonbeeld van die genade, hoewel hij van zichzelf getuigde “de voornaamste der zondaren te zijn?” Diezelfde genade is ook voor u verkrijgbaar, door een waarachtig geloof in die Heere, Die voor onze zonden is gestorven aan het kruis. Die ons kocht met Zijn bloed. Er is zeker geen woord dat zo verkeerd wordt uitgelegd als het woord “berouw.” Wij willen daarom met u nadenken over:

1. De aard van het berouw:

2. Wat de kenmerken zijn van een oprecht berouw;
3. Waarom het berouw nodig is tot zaligheid;
4. Elkaar tot zo'n berouw opwekken.

1. Het berouw is in haar aard een vernieuwing en heiliging van de vleselijke en bedorven natuur van de mens.

Een echt berouwvolle zondaar wordt ook werkelijk een wedergeborene. Met beide woorden wordt één en dezelfde zaak uitgedrukt; er komt als het ware een afscheiding in hem tot stand. Hij wordt door een hogere geestelijke kracht als opnieuw geboren. Wanneer dus uw berouw oprecht is, wordt u vernieuwd naar lichaam en ziel. Uw verstand wordt verlicht met de kennis van God en van de Heere Jezus Christus. Uw wil, die voorheen zo vijandig en onbuigzaam was en een afkeer had van het goede, onderwerpt zich aan de wil van God. Godloochenaars zullen u zeggen dat de mens een vrije wil heeft om het goede te doen. Om God lief te hebben en berouw te hebben over de zonden. Maar wij hebben geen vrije wil, dan alleen tot zonde. En die vrije wil zou ons zelfs zo ver brengen, dat wij indien het mogelijk was, God van de troon zouden stoten. Het zal voor een Farizeeër niet aangenaam klinken, maar elk schepsel is naar zijn natuurlijke aard geneigd God te haten. De wil wordt alleen door een oprecht berouw aan Gods wil onderworpen. Uw geweten dat tot hiertoe in een rustige doodsslaap verkeerde, wordt dan wakker geschud. Uw stenen hart wordt verbroken en uw vleselijke lusten worden gedood. De ziel wordt geheel en al herboren en al snel ontwaken daarin nieuwe begeerten, nieuwe neigingen en nieuwe voornemens.

U ziet dus dat wij van nature zo verdorven zijn, dat er een radicale omkeer bij ons vereist wordt om van die zondige toestand te worden verlost. O wat moest het besef van die toestand ons dringen, om als een berouwvol zondaar vergeving te zoeken in het bloed van het kruis. Wij zijn door onze zonden verdoemelijk in de ogen van een heilig God, en "zouden wij dan in de zonden blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre." Hoe zouden wij toch de naam van 'christen' verdienen, wanneer wij de Heere Christus niet liefhebben, en Hem door onze zonden opnieuw kruisigen? Nee laten wij weerkeren tot Hem, van wie wij zijn afgeweken. Al zou de wereld ons ook spot aandoen om Christus wil, wees ervan verzekerd dat de Heere een welgevallen heeft aan een berouwvol zondaar. En dat Gods engelen zich verblijden over één zondaar die zich bekeert.

Hebt u vroeger behagen gehad in de zonde? Als u oprecht berouw heeft, zal het uw enige begeerte en uw innigste keuze zijn om Gods geboden te volbrengen. Vervuld met een heilige afkeer van de zonde, streeft u hoe langer hoe meer naar vernieuwing en heiligmaking. Die u op een ootmoedig gebed zeker geschonken zullen worden.

naar boven

2. Wij zullen u nu de kenmerken van het oprecht berouw verklaren.

Deze kenmerken zijn: droefheid over de zonde, afkeer en volkomen verlaten van de zonde. Onze droefheid over de zonde moet niet enkel voortkomen uit vrees voor straf. Want als wij geen andere reden hebben, ontstaat zij uit eigenliefde en niet uit liefde tot God. Waar liefde tot God niet de voornaamste drijfveer is tot berouw, daar is het berouw tevergeefs en niet oprecht.

Denk toch niet dat de uitroep: "o God vergeef mij", of "Heere, wees mij genadig!" als oprecht berouw opgevat kan worden. Want dat zou een naderen zijn tot God met de lippen, terwijl het hart zich verre van Hem houdt. Berouw is net als de bekering een werk dat voortgezet moet worden. Want omdat wij dagelijks overtreden, hebben wij ook dagelijks vergeving nodig. En die vergeving wordt geschonken op het gedurig gebed, op een voortdurend hartelijk leedwezen over onze zonden.

Het is ook niet genoeg als wij belijden dat wij zondaars zijn. Het is niet genoeg als wij onze ellendige en verdorven toestand gevoelen en toch in de zonde blijven voortleven. Het moet ons enig streven zijn om de zonde te haten, om er een afkeer van te hebben. Opdat wij leren beseffen en gevoelen dat wij verloren en doemschuldige zondaren zijn. Die alleen behouden kunnen worden door Hem, Die gekomen is om het verlorene te zoeken. Die niet zal verstoten degenen die door geloof de toevlucht tot Hem nemen. Die alle vermoeden en belasten tot Zich roept opdat zij rust vinden voor hun zielen.

Zolang u dat niet hebt leren erkennen en uw diepe ellende en verdorvenheid niet hebt leren inzien, zolang bent u nog een slaaf van de zonde. U wordt nog door de ketenen van de duivel vastgehouden. De toorn van God rust op u en u bent aan de verdoemenis onderworpen. O mens! hoe vreselijk zal uw toestand zijn wanneer voor u het uur van sterven nadert! Hoe ontzettend zal het zijn wanneer de oordeelsdag straks ook voor u zal aanbreken, en u aan die eeuwige helse smart overgegeven zult worden. De straf die geen oog heeft gezien, die geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgeklimmen. Om te moeten ondervinden wat God bereid heeft voor hen die Zijn verschijning niet hebben liefgehad!

Maar, geliefden! ik wil betere dingen van u verwachten. Ik hoop dat u uw zaligheid werkt met vreze en beven. Bid daarom veel, dat Zijn goede Geest u van zonde moge overtuigen. Dat u leert inzien hoe diep u bent gevallen, en hoe ver u van de Heere bent afgeweken. Opdat u de dag der zaligheid waarneemt 'en al is het ook ter elfder ure' als een berouwwol zondaar tot de Heere Jezus vlucht. Verootmoedig u voor Hem, en belijd uw schuld met een oprecht hart. U hebt zoveel jaren doorgebracht in de zonden, zou u dan niet enige uren willen afzonderen, om dagelijks het aangezicht van de Heere te zoeken, en uw zonden in waarheid te betreuren? Wetende dat de droefheid naar God een onberouwelijke bekering werkt tot zaligheid.

Zie eens terug op de door u afgelegde levensweg; herinner u al uw ongerechtigheden, zoveel u kunt. Denk u eens in hoe ver u van uw hemelse Vader bent afgedwaald, en de paden van de ongerechtigheid hebt betreden. Daardoor hebt u de genade van de Heere, de vertroosting van Zijn Geest en de vrede van uw ziel moeten missen. Als u zichzelf ernstig hebt beproefd, gevoelt u de noodzaak om vergeving af te smeken, door het bloed van het Lam. Om te vluchten tot Hem die mildelijk geeft en niet verwijt. Denk eens na over uw gruwelijke zonde, dat u op zo'n grote zaligheid geen acht hebt gegeven, en de roepstem van de Heere Die u tot

bekering riep, hebt veracht. Smeek Hem of Hij uw stenen hart wil wegnemen, en daarvoor in de plaats een vlezen hart wil geven. Een hart dat ontvankelijk is voor de werking van Zijn Geest.

Besluit vanaf dit ogenblik om de zonden na te laten en de Heere te dienen met een volkomen hart. Streef vooral naar de heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal. Maar weet dat als uw berouw niet oprecht is, u de Heilige God bespot en u zichzelf bedriegt. Eerst moet de oude mens gekruisigd worden, om de nieuwe mens aan te kunnen doen in ware gerechtigheid en heiligheid.

O ik smeed u bij de ontfermingen van God, verlaat toch uw zonden. Bent u een dronkaard, of een meinedige, of een vloeker, of een overspeler, of een oneerlijke? Zeg dan toch al die ongerechtigheden vaarwel, en wandel in de wegen van de Heere die naar het eeuwige leven leiden. Want er is genade mogelijk, ook voor de grootste zondaar. Zonder een hartelijk voornemen om nu voortaan de zonden te haten en te vlieden, is geen oprecht berouw denkbaar. Strijd de goede strijd, in de almachtige kracht van Hem die de boze heeft overwonnen. Weersta de duivel, en hij zal van u vlieden. Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat u in die strijd meer dan overwinnaar blijft, door Christus Jezus Die ons heeft liefgehad. Bouw vooral niet op eigen kracht maar op de kracht van Hem, die de Weg, de Waarheid en het leven is. Zonder Zijn sterkte kunt u niets. Met Zijn genade vermog u alle dingen. Hoe meer u uw zwakheid en onmacht voelt, des te meer zult u Zijn hulp en nabijheid ervaren. En wie of wat zal tegen ons zijn als Christus vóór ons is?

In die weg verkrijgt u de getuigenis van een goed geweten. Maar dan vraagt u ook dagelijks: "Heere! wat wilt Gij dat ik doen zal." Dan vlucht u dagelijks in Zijn armen. Dan zit u dagelijks aan Zijn voeten en knielt u neer bij Zijn kruis. De goede keuze zal u nooit berouwen. Kies Hem daarom tot uw enig deel. Veracht Zijn roepstem niet, Die u nodigt tot Zijn gemeenschap en tot Zijn heerlijkheid. Ik mag een rijke Christus verkondigen, ook voor de grootste zondaar. Neem Hem aan door het geloof. Hij kan u nooit tot een eeuwige en volkomen verlossing zijn, tenzij Hij u tot wijsheid, gerechtigheid en tot heiligheid is geworden. Stel daarom uw bekering niet uit, maar aanvaard het aanbod van Gods genade. Betoon het in uw dagelijks leven dat u niet alleen bent opgestaan, maar ook werkelijk met oprecht berouw bent wedergekeerd tot de Vader. Leef naar Zijn geboden en verdriet Hem niet weer door uw zonden.

God werkt het berouw in het hart. Hij biedt ons Zijn genade aan in Christus Jezus. Zijn vrije genade roept zondaren tot bekering; Zijn goedertierenheden zijn elke morgen nieuw, Zijn trouw is groot. Hij is alleen de Werkmeester, Hij moet de zondaar doen stilstaan op zijn weg. En als op de stem: "Saul, Saul, het is u hard de verzenen tegen de prikkelen te slaan" het antwoord volgt: "wie zijt Gij Heere", daar blijft het berouw niet achter. Gods engelen zullen zich verblijden over een zondaar die zich bekeert.

[naar boven](#)

3. Wij zullen nu met u nagaan waarom het berouw nodig is tot zaligheid.

Niemand van u zal mij wel de noodzaak van berouw en de bekering willen betwisten. Want wij hebben te doen met een heilig God, Die te rein van ogen is dan dat Hij het

kwade kan aanschouwen. Waar die gedachte in het hart postvat, daar is aanvankelijk genade uitgestort in de ziel. Om gemeenschap te kunnen oefenen met de heilige God, moet er een vernieuwing van hart en leven aan voorafgaan. U kunt God niet liefhebben en de mammon. U kunt God niet liefhebben en de zonde aanhangen. Zonde is in strijd met Gods heiligheid en de heilige Goddelijke natuur strijdt met de onheilige natuur van onbekeerde mensen.

Wat voor overeenkomst is er tussen Christus en Belial, of wat voor overeenkomst bestaat er tussen een vlekkeloos heilig God en een zondig schepsel? Indien u als zondaar in de hemel kon worden toegelaten, zou de hemel voor u een hel zijn. De gezangen van de gezaligden zouden voor u onverdraaglijk zijn! Want om daar echt zalig te wezen, moet u heilig zijn zoals God Zelf heilig is. U moet door vernieuwing en heiligmaking tot Zijn volk, tot Zijn kinderen gevormd worden. Als u geen uur kunt doorbrengen in de dienst van de Heere, als u niet wandelt in Zijn wegen, kunt u zich daar onmogelijk op uw plaats voelen. Het loflied van de verlostten die daar juichen ter ere van het Lam dat op de troon zit, zou een wanklank zijn in uw oren.

Dat is toch het werk van die grote menigte die niemand tellen kan, die bekleed is met witte klederen, die als zondaren door Christus zijn ge-kocht. Om hun Heere eeuwig te bejubelen daar, waar geen zonde meer zijn zal en waar onophoudelijk het lied weerklinkt: "Heilig, heilig, heilig is de Heere der heirscharen." Wilt u het getal der gezaligden vermeerderen? Bekeer u dan eerst van uw boze werken. Wilt u eenmaal dáár toegelaten worden? Noem dan de naam van Christus en sta af van ongerechtigheid. O, geliefden! Ontroering grijpt mij aan bij de gedachte dat iemand van u zou schijnen achtergebleven te zijn. Och of het in mijn macht was om u allen aan de rechterhand van de Heere Jezus te plaatsen, al zou u mijn grootste vijand zijn! Maar wat zou ik nietige sterveling kunnen doen?

Dat kan alleen de hand van de Heere! Ik kan u slechts vermanen en u met liefde en ernst op Christus wijzen. Hij is uw veilige en enige Toevlucht, uw enige Borg en Middelaar. Hij is uw Heiland en Zaligmaker, Die voor onze zonden stierf aan het kruis. Die als de barmhartige Hogepriester medelijden kan hebben met onze zwakheid, Die ook voor ons bidt. En als u nu als een arme, verloren en onwaardige zondaar tot Hem gaat, schenkt Hij u Zijn Geest. Dan geeft Hij u leven voor leven, liefde voor liefde, en zult u tot in eeuwigheid met Hem delen in Zijn heerlijkheid.

[naar boven](#)

4. Laten wij elkaar opwekken tot zo'n oprecht berouw. Hier richt ik me tot u allen, wie u ook bent.

Want dit is zeker: u bent berouwvol of iemand zonder berouw. U bent een gelovige, of een ongelovige. En zo kom ik allereerst tot u die nooit berouw gehad hebt over uw zonden. O verhardt uw hart niet, want het is enkel liefde, enkel bewogenheid over uw eeuwig welzijn dat mij beweegt. Ik wil u laten zien hoe groot het gevaar is waarin u verkeert. Ik zal de rampzaligheid die u wacht indien u zich niet bekeert, niet voor u verbergen. O laat dit u uitdrijven tot Hem, bij Wie alleen genade en vergeving te verkrijgen is.

Indien u zich niet bekeert, bent u in doodsgevaar. Als u sterft, gaat u voor eeuwig verloren. Voor hen die in hun zonden leven en sterven, blijft er niets te hopen over. “Hoe zullen zij ontvlieden, indien zij op zo’n grote zaligheid geen acht nemen?” Ons leven is maar een handbreed gesteld, wie verzekert ons dat wij morgen nog in het land der levenden zijn? Zondaar! hebt u vrede voor uw ziel, terwijl uw zonden niet zijn vergeven? Zo waarachtig de Heere leeft en uw ziel leeft, u zult zeker verloren gaan, indien u zich niet bekeert.

Wat is de waarde van de genoegens van deze wereld, ze duren maar zo kort. En zij worden al bij het genot vergald. Zij voeren krijg tegen uw onsterfelijke ziel, ze verharderen uw hart en brengen verwijdering van de Heere Jezus teweeg. Uw zielerust wordt erdoor verwoest en zonder oprechte bekering beletten zij de toegang tot de hemel.

Is het al erg een slaaf van de zonde te zijn, het is nog veel vreselijker een gebondene van de satan te zijn, waarna de zondaar de eeuwige dood en verdoemenis staan te wachten. O bedenkt dit mijn schuldige medezondaar! U die er geen kwaad in ziet om te vloeken, om het volk van God te bespotten en te lasteren. Of die als een overspelige en dronkaard voortleeft, naar het goeddunken van uw hart. Wat zullen uw jammerkreten u baten in de dag van het gericht en hoe vreselijk zal het geklaag zijn van de verdoemde zielen! Hij, Die u eenmaal werd verkondigd als uw volkomen Redder, zal dan uw onverbiddelijke Rechter zijn. Nu is er nog genade mogelijk, maar dan zullen uw tranen tevergeefs zijn. Als u de tijd van genade en van de zaligheid hebt veracht, wacht u het vonnis van de eeuwige verharding.

Koop de tijd uit en stel het welzijn van uw ziel toch op hoger prijs. Al geniet u in dit leven zoveel u maar kunt, straks verrast u de dood. Dan komt er een einde aan al die wereldse genietingen. Wat zal het zijn wanneer u het uwe hebt genoten in dit leven, en zich aan de rand van de eeuwigheid de gedachte aan uw ontroerde ziel opdringt: “ik heb den tijd der genade verwaarloosd?” Of vertrouwt u misschien op uw rijkdom en uw schatten? – Maar u bent immers naakt ter wereld gekomen, en naakt zult u weer daar uitgaan! – Ja het besef van uw liefde-loosheid jegens de armen en de herinnering hoe u uw schatten hebt vergaderd, zal voor u op uw sterfbed zelfs tot een hel zijn.

U verkeert nu nog onder de verkondiging van het Woord van de Heere. U bent nog tot het gebed en gezang gekomen, u ziet het bedienen van Heilige Sacramenten in de gemeente. De roepstem van de Heere komt nog tot u: “bekeert u”! De Heere zendt nog zijn vredeboden om u te nodigen en te vermanen. Misschien verveelt u zich of misschien vermaakt u zich liever met aardse zaken. Maar ook daar zal een einde aan komen. Dan zult u niet langer lastig gevallen worden. Eens komt de tijd dat het voor u te laat zal zijn. Dan zou u wel tienduizend werelden willen geven, als u ook maar één ogenblik terug kon roepen van de genadetijd die u vroeger hebt verzuimd en veracht. U zult begeren slechts één druppel van het dierbare kruisbloed van de Heere te ontvangen, terwijl u dat vroeger met de voeten hebt vertreden. U zult wensen dat u het aanbod van genade in Christus Jezus bij vernieuwing mocht horen. Maar het is te laat, uw berouw zal u in de eeuwigheid niet baten. Vreselijke toestand! Wanneer u zich al uw ongerechtigheid, al uw onreine gedachten, woorden en daden, ook de verspilde tijd in danspartijen en drinkgelag of met kaartspel, ja wat al niet herinnert. Wanneer, in één woord, straks al uw zonden u voor de geest komen,

loodzwaar op uw schuldige ziel zullen wegen en tegen u getuigen. Vreselijke gedachten die mijn ziel ontroeren! Dat iemand van u in de zonde zou voortleven en verloren gaan! Het zijn ontzettende waarheden die ik u heb voorgehouden. Maar het is mijn plicht zo tot u te spreken; om u bekend te maken met de vreselijke gevolgen van de verharding en van het in de zonde blijven. Ik heb u het grote gevaar voor ogen gesteld, maar ik zal er u ook op wijzen hoe u dat gevaar kunt ontvluchten.

Wij allen moeten eenmaal geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus. In die oordeelsdag blijft niets verborgen. Hoewel u die dag nog ver weg acht en uw zonden tracht te verbergen, bedenk dat ook úw zonden eenmaal naakt en geopend zullen zijn voor de ogen van Hem met Wie wij te doen hebben. Zondaar! u gaat de eeuwige rampzaligheid tegemoet en wat zal uw deel zijn? Daar wacht u het helse vuur dat niet uitgeblust wordt, en de worm die niet sterft in eeuwigheid. U moet wel een ongevoelig en verhard mens zijn, indien u niet huivert bij die gedachte en niet terugschrikt voor de zonde. O, vraag de Heere om vergeving; smeeek Hem of Hij u wil verootmoedigen, opdat u genade zou mogen vinden en geholpen worden ter bekwamer tijd. Aanvaard het aanbod van genade met een gelovig hart. Want Christus heeft aan het kruis genoeg gedaan voor al de zonden. Doe afstand van alle ongerechtigheid en smeeek de Heere om de hulp van Zijn Geest bij het strijden tegen de zonde. Ontvlucht het toekomstige oordeel opdat u door genade de eeuwige dood moogt ontgaan. Pleit op de verdiensten van Jezus Christus onze Heere; Hij is mild in het schuld vergeven. Zoek Hem terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is, en Hij zal u Zijn genade in eeuwigheid niet onthouden.

Kies dan heden wie u dienen wilt! Er zijn u maar twee wegen open: een eeuwig wel, of een eeuwig wee. Eeuwige gelukzaligheid of eeuwige rampzaligheid, wat kiest u? Wie wilt u toebehoren? Of zal ik bij mijn groten Zender moeten klagen: zij hebben niet gewild? – Maar nee, ik zal Hem voor u smeken dat Hij u zal herscheppen, heiligen en vernieuwen. Kom toch als een kleingelovige en vraag Hem om vermeerdering van uw geloof. Bewaar Zijn geboden, neem Zijn kruis op om Hem eeuwig te volgen in gerechtigheid en heiligmaking. Wenst u dat uw einde straks het einde van de rechtvaardige zal zijn? O leef dan ook het leven van de rechtvaardige en wandelt in nieuwhed des levens als nieuwgeboren kinderen.

Of zegt u misschien: “in mij is geen kracht tot deugd?” Maar u hebt immers wel kracht genoeg gehad om uw vleselijke begeerten na te jagen? U hebt evenveel kracht over uzelf om naar de kerk te gaan, als om naar een bar of danspartij te gaan. Om de Bijbel te lezen als om een roman te lezen. “Geen kracht” is een ijdele uitvlucht voor uw zonden, het zal u niet baten in de dag van de toekomst van de Heere. Als het werkelijk uw begeerte is om genade te zoeken en te vinden, zal de kracht van Christus, Die alles in u vermag, u nooit ontbreken. Toen Petrus het Evangelie verkondigde, kwam de Heilige Geest over allen die het Woord hoorden. Welnu zo zal de Heere u op het ootmoedig tollenaarsgebed Zijn Geest schenken. Met Hem zult u alles vermogen. Met Hem zult u sterk zijn, ja, Hij zal u tot wijsheid, tot gerechtigheid, tot heiligmaking en volkomen verlossing zijn. U zult het ervaren dat Hij vol is van genade en liefde. Dat Hij u rust schenkt voor uw vermoeide ziel, en uw enig deel wil zijn in leven en in sterven.

Zeg nooit: “mijn zonden zijn te groot om vergeven te worden.” Al zijn uw zonden nog zo talrijk “het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden.” Gods

genade is vrije genade. Manasse was een grote zondaar en toch vond hij vergeving. Zacheüs was ver afgeweken van de Heere. Toen hij Christus wenste te zien om alleen zijn nieuwsgierigheid te bevredigen, ontmoette de Heere Jezus hem, en in zijn huis geschiedde zaligheid. Manasse was een afgodendienaar en een moordenaar, Zacheüs was een verdrukker die door bedrog grote schatten had verzameld. En toch – zij vonden, zoals een Mattheüs, genade in de ogen van de Heere.

Paulus was een vervolger, Maria Magdalena was schuldig aan grove ongerechtigheden, en toch vonden zij vergeving in het bloed van het kruis. De moordenaar aan het kruis vond ter elfder ure nog vergeving, en zou u dan wanhopen aan uw behoud?

De tollenaar was aangenaam in de ogen des Heeren en vond genade. Maar de trotse farizeeër werd verworpen vanwege zijn eigengerechtigheid. Ook voor u is die genade verkrijgbaar. De Heere is machtig om de uitnemendste van de zondaren te vergeven door Zijn verdienste en door Zijn kruisbloed. Heb dan goede moed, kom tot de Heere Jezus. Hij zal u vertroosten. Hij zal u in de waarheid leiden. Hij zal u uit de duisternis overbrengen tot Zijn wonderbaar licht, en van de macht van satan tot God.

Laat u niet misleiden door hen die u proberen wijs te maken dat het leven van een christen een naargeestig leven zou zijn. Wanneer uw berouw oprecht is, wanneer u in waarheid bent wedergeboren, begint pas het nieuwe leven van vrede en vreugde. De weg der heiligmaking wordt u tot een onuitputtelijke bron van blijdschap. U zult het ervaren dat het allemaal vrede- en vreugdepaden zijn. Waarmee zal ik u dringen om tot Christus te komen? – De liefde van Christus dringt ons. Die liefde heb ik mogen ervaren sinds ik door een oprecht geloof tot Hem de toevlucht genomen heb. Die liefde zou ik voor al de schatten van de aarde niet willen ruilen. Die liefde deed mij niet bezwijken, ook niet bij al de stormen van deze onstuimige wereld. Door die liefde ben ik staande gebleven. Ik mag van vreugde opspringen in de Rots van mijn Heil, Die mij veilig zal leiden tot over dood en graf. Hoe zou ik mij verblijden wanneer u ook tot de Heere wederkeerde, en wij elkaar eenmaal mochten begroeten aan de morgen der eeuwigheid. Kom tot Christus. Zijn armen zullen u omvatten. Hij zal u verlossen. Hij zal u wassen en reinigen van al uw zonden en u liefhebben met een eeuwige liefde.

Och laten mijn woorden in uw ziel mogen doordringen! Mocht Christus een gestalte in u verkrijgen en Zijn genade groot maken aan u. Ik zou van Zijn ontferming kunnen spreken, totdat ik niet meer spreken kon, als het maar een middel mocht zijn om u tot Hem te leiden. Hij wil woning maken in uw ziel en u een vrede schenken die alle verstand te boven gaat. Naak tot Hem en Hij zal tot u genaken. Kom tot Hem en Hij zal zich aan u openbaren. Hij kwam op aarde om zondaren zalig te maken. Hij werd arm, opdat u rijk zou worden. Kies dan heden wie u behoren zult. De jaren vliegen daarheen en wij treden een nieuwe tijdkring binnen, waarvan wij niet weten of wij die ten einde zullen brengen. Maar dit weten wij: één ding is nodig. Martha, Martha! wat bekommert gij u over veel dingen; één ding is nodig. Kies het goede deel dat niet van u zal worden weggenomen. Keer weer tot de Heere, opdat u het eigendom moogt zijn van Christus, en eenmaal zult worden opgenomen in heerlijkheid.

En zo kom ik dan tot u, die de Heere al hebt leren kennen; die al deel hebt aan die vernieuwing van het hart. Die na oprecht berouw, gereinigd en gewassen bent van

uw zonden. Dank de Heere voor Zijn onuitsprekelijke gave, voor Zijn oneindige liefde en ontferming, en prijs Hem tot in eeuwigheid. Bent u al levend gemaakt in Christus Jezus? Is het leven dat uit God is al aangevangen in uw ziel? Is het al zichtbaar in al uw handel en wandel? O dank er God voor. Daar u vroeger uw krachten aan de zonde hebt gegeven, maak nu voortaan van elke gelegenheid gebruik om zondaren tot Christus te brengen. Ziet u soms een broeder die het verderf tegemoet snelt? O houd hem dan terug van de rand van de afgrond. Breng hem in Gods kracht en met Gods hulp, tot berouw en bekering. Stel toch niet uit tot morgen, en volhard te midden van zijn onwil en afwijzen. Uw loon zal groot zijn daarboven.

De liefde van Christus dringt u tot ootmoed en nederigheid; wees niet hoogmoedig bij uzelf, en houd u steeds in de nabijheid van de Heere. Dank er God voor dat Hij uw natuurlijke stenen hart heeft willen wegnemen. Dat Hij u een hart schonk dat ontvankelijk was voor de werking van Zijn Geest. Dat Zijn genade u tot bekering riep en u behoudenis vond in Hem. Gevoelt u zich niet zaliger in Zijn gemeenschap dan in de dienst van de zonde? Vrees dan niet, hoewel de beproevingen van het leven veel en groot mogen zijn. Uiteindelijk wacht u de onverderfelijke kroon, die de rechtvaardige Rechter u geven zal in Zijn dag. Nog maar weinige dagen of weken of jaren, en u wordt opgenomen in het hemels Jeruzalem. Daar is alles in heerlijke harmonie, eeuwige blijdschap, eindeloze vrede, zalige rust. En komt eenmaal de dood, dan is hij u geen koning der verschrikking, maar een liefelijke vredebode, die u verlost van alle smart, van alle zonden en kwalen.

De liefde van Christus vervulle uw ziel geheel en al. Hij had u lief tot in de dood, tot de kruisdood. Hij heeft voor uw zonden genoeg gedaan aan het vloekhout. Met Zijn dood en opstanding heeft Hij Zijn Middelaars werk voltooid. Nu zit Hij in de hemel aan de rechterhand van Zijn Vader, om uw Voorspraak te zijn en voor u te bidden. Kunt u teveel doen voor Hem, Die zoveel deed voor u? Zijn liefde is een eeuwige, onbegrijpelijke liefde. Wie peilt de diepte, de lengte en de breedte van zo'n liefde, die Hem de troon van de Vader deed verlaten, die Hem deed sterven voor afkerige zondaren, die niets dan de eeuwige verdoemenis hadden verdiend? Hij kwam voor ons op aarde. Voor ons kwam Hij in het vlees en heeft Hij onder ons gewoond. Hij stierf voor onze zonden en in onze plaats. Hij betaalde het rantsoen voor ons en zouden wij Hem verwerpen, Die ons zo uitnemend heeft liefgehad?

Zie Hem hangend aan het kruis, met doorboorde handen en doorboorde voeten. Zie Zijn doorboorde zijde; die éne fontein is geopend tot reiniging van onze zonden. Zie Hem, gekroond met de doornenkroon. Zou deze bloedende en stervende Heiland uw liefde niet waardig zijn? Voor u en voor mij heeft Hij al die smarten gedragen, voor ons ging Hij in de dood. O houd u vast aan de Onzienlijke en zoek dagelijks vergeving in Zijn volkomen offer.

Geliefden! ik heb u allen de vreselijke gevolgen van de zonde voorgesteld. Zie dan toe voor uzelf. Indien u zich niet bekeert, zal uw bloed op uw hoofd zijn. Veracht de genade niet die u om niet wordt aangeboden, en bekeer u van uw boze werken. Het is misschien voor het laatst dat ik u hier op aarde zal zien. Maar in de oordeelsdag zullen wij elkaar weer ontmoeten, en wee u indien u op zo'n grote zaligheid geen acht hebt gegeven. Ik zal vrij zijn van uw bloed, want ik heb u de genade van Christus gepredikt. En ik heb u toegeroepen: Bekeert u, bekeert u, waarom zou u

verloren gaan! Kom tot Hem, blijf bij Hem. Hij zal u niet verstoten, maar u als zondaar aannemen tot Zijn kind en u de onwankelbare erfenis van Zijn Vader geven.

Heere Jezus! Open hun ogen opdat zij zien mogen! Open hun hart opdat zij U ontvangen mogen! Bekeer hen, dan zullen zij bekeerd zijn! Geef dat wij straks U, naast de Vader en de Heilige Geest, mogen toebrengen lof en eer, heerlijkheid, aanbidding en dankzegging, omdat U ons gekocht hebt met Uw bloed. Om met U te heersen als koningen en priesters tot in alle eeuwigheid. Amen.

[naar boven](#)

George Whitefield

Het is ondenkbaar de opwekkingsbeweging in de achttiende eeuw, de zogenaamde Great Awakening, los te zien van George Whitefield (1714-1770). Deze Engelse Methodist was niet alleen de eerste die de openluchtprediking toepaste, maar ook degene die de grote verbindingsschakel vormde tussen 'revivals' in zijn vaderland, Schotland en Amerika. Zonder afbreuk te doen aan de Calvinistische heilsleer, wist hij op onnavolgbare wijze de Evangelieboodschap voor duizenden te verwoorden.

George Whitefield was een eenvoudige, ongekleurde man, die maar voor één ding leefde, namelijk de verkondiging van Christus. Als hij dat deed, gaf hij nergens anders om. Er zijn wellicht weinig mensen die hun toehoorders ooit zoveel koren en zo weinig kaf gaven. Voortdurend vertelde hij over uw zonden, uw hart, Jezus Christus, de Heilige Geest, de absolute noodzaak van berouw, geloof en heiligheid op de manier zoals de Bijbel deze belangwekkende zaken behandelt.

Uit: Keur van leerredenen van de beroemdste kanselredenen van het buitenland – Deel II

Oorspronkelijke titel: Een boetvaardig hart, de beste nieuwjaarsgave

Uitgegeven door: J. Wristers – Utrecht